

mamica še vedno skrbi za vas, skrbi noč in dan, da vaš pošteno preredi in skrbno oblači. Nadejam se, da ji tega tudi nikdar ne pozabite!

Mlade lisice se dajo dokaj udomačiti in so prav ljubke živalce. Svoje prirode pa seveda ne zataje nikoli in pograbiijo in umore n. pr. vsako kokoš, ki jim pride v bližino.

Ker je lisica, kakor smo videli, lovski živali, pred vsem pa zajcem in jerebicam, skrajno škodljiva, jo preganjajo lovci povsod z veliko vnemo. Povedal sem vam že, da jo je težko dobiti. Streljajo jo ali pri gonjah, ali jo love v past. Mogoče pa tudi, da ste že videli one majhne psičke-jazbečarje, ki zlezejo v lisičino in privlečejo zver iz luknje, ali jo pripodé iz rova na dan. Še srčnejši in zanesljivejši pa so druge vrste lovski psi, ki jih morda tudi poznate: beli so in imajo navadno en uhelj črnorjavo pisan: pravijo jim »foxterrieri« (foksterjeri) ali po naše »lisičarji«. Ti so največji lisičji sovražniki; ako ji pridejo do živega, jo zadavijo v brlogu in jo potem prineso svojemu gospodarju pred noge. Lisici nastavljajo tudi pasti, ali ker je lisica jako nezaupna in skrajno sumničava, je ni lahko dobiti v past. Kjer pa jih je preveč, in jim ni priti na noben način do živega, tamkaj jih v novejšem časi tudi zastrupljajo.

Lisičjega mesa ne jemo, pač pa uporabljamo njen kožuh prav radi, ker je gorak in trpežen. In tako tudi ta žival ni za nas brez koristi, četudi s svojim ropanjem sicer napravlja divjačini in posredno nam veliko škodo. Kakor vseh ostalih bitij je opravičeno tudi njeno življenje v življenju večno krasne prirode!

Dva cveta.

*Pomlad mini, in mine cvet —
jesen ga v grob zaklene;
utikne ptičev zbor glasan,
in golo strn in tiho plan
sneženi prť odene.*

*In kakor da zamrli svet
odreši rajska Vila —
priplava zlata Vesna spel,
in nosi spev in trosi cvet
ta deva rajskomila.*

*In nam prinesla je z neba
radosti, sreče dosli . . .
Glej, v eni čaši cveta dva
in lepa sta oba — oba,
cvet Vesne — cvet mladosti!*

Bogomila.

